

UDÁLOSTI, VÝROČÍ, PRANOSTIKY, HÁDANKY

- 04.10. 1582 v katolických zemích Evropy (části Itálie, Španělsku, Portugalsku a Polsku) byl zaveden papežem Řehořem XIII. gregoriánský kalendář. Po 4. říjnu následoval 15. říjen. V Čechách však změna nebyla projednána na zemském sněmu a nevstoupila v platnost. Reformu tak realizoval svým mandátem Rudolf II. (po 6. lednu 1584 následoval 17. leden 1584).
- 05.10. 1914 uskutečnil se první letecký souboj, pilot francouzského bombardéru Voisin sestřelil německý letoun Aviatik
 ► Na svatého Placida zima teplo vystřídá.
- 06.10. 1289 * Václav III. - byl sedmým českým králem a posledním panovníkem z dynastie Přemyslovců. Byl zavražděn v pouhých 16 letech a dožil se tak nejnižšího věku ze všech českých panovníků († 4. srpna 1306).
- 07.10. 1847 * Emil Holub, český cestovatel a etnograf - po vystudování v roce 1872 si splnil svůj sen a vydal se do jižní Afriky, kde se usadil a odtud podnikal výpravy na sever do tehdy neprobádaných území. Tak získal bohaté sbírky rostlin, hmyzu a etnografického materiálu. († 21.2.1902)
- 08.10. 1991 rozpad Jugoslávie, chorvatský parlament vyhláší nezávislost
 ► Brigita svatá na mlhavá rána je bohatá.
- 09.10. 1857 † Josef Ressel - byl český lesník, spisovatel a vynálezce, který se proslavil především vynálezem lodního šroubu (*29. června 1793)
- 10.10. 1888 * Andrej Nikolajevič Tupolev, sovětský letecký konstruktér († 1972)
- 11.10. 1963 † Édith Piaf - francouzská šansonierka, vlastním jménem Édith Giovanna Gassion. Piaf je francouzský hovorový výraz pro vrabce. (19.12.1915)
- 12.10. 1492 janovský mořeplavec Kryštof Kolumbus objevil při hledání cesty do Indie Ameriku
- 13.10. 54 Claudius byl smrtelně otráven svojí manželkou Agrippinou, její 17-letý syn Nero se stal novým římským císařem
- 14.10. 1888 Louis Le Prince, francouzský vynálezce natočil kamerou vlastní výroby první film na světě „Roundhay Garden Scene“ - jde o nejstarší dochovaný film, záběry rodiny Whitley v anglickém Leedsu
- 15.10. 1783 v Paříži se s královským svolením vznesl do vzduchu první člověk - v horkovzdušném balónu zajištěným lanem vystoupil Jean-François Pilâtre de Rozier do výše 26 metrů
 ► Svatá Terezie zasazuje zimní okna.
- 16.10. 1978 v pořadí 264. papežem se stal krakovský arcibiskup Karol Józef Wojtyła, který se zvolil jméno Jan Pavel II.
- 17.10. ^{pf.ni.}538 Perský král Cyrus II. vstoupil do Babylonu, kde osvobodil Židy ze 70 let trvajících zajetí

Řešení hádanky z minulé Hřivny:

Protože se jedná o pingpongový míček, může do roury jednoduše nalít vodu.

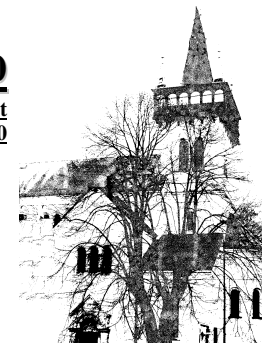
Realizuje-li pár antagonistických jedinců reciproční agresi, vykonává redundantní člen triády emocionální projev regulující vlastní psychickou tenzi.

HŘIVNA

21 / 10

říjen 2010

www.farnost.semily.net
 administrátor farnosti - tel. 739 909 500

mše sv. se konají v kostele sv. Petra a Pavla (KO), kapli svatě Zdislavy (KA), na Koštofranku (KK), v domově důchodců (DD), v Chuchelně (CH) nebo v Tatobitech (TT)

Přehled bohoslužeb v naší farnosti od 4.10.2010 do 17.10.2010

den	hod.	úmysl
04.10. pondělí	Památka sv. Františka z Assisi	
	KA 18:00	za † rodiče Františka a Marii
05.10. úterý	KA 18:00	za rodinu Trakalovu a Kouckou
06.10. středa	KA 8:00	za Jana Hladíka a syna
07.10. čtvrtek	KA 18:00	za † Františka Tomíčka, manželku a dvanáct dětí, rodiče a sourozence
08.10. pátek	KA 18:00	za † Františku Nehybovou, za † Václava a Miloslavu Pechanových
09.10. sobota	KK 18:00	za † rodiče a děti
10.10. neděle	28. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za † Jaroslava a Annu Machových a duše v očistci
	TT 10:00	na úmysl
den	hod.	úmysl
11.10. pondělí	-----	
12.10. úterý	KA 16:30	<i>dětská bohoslužba</i>
	KA 18:00	za Boží požehnání pro Ladislava
13.10. středa	KA 8:00	za zemřelé
	TT 17:00	na úmysl
14.10. čtvrtek	KA 18:00	za † Marii Kafríkovou a † Annu Mičovou
15.10. pátek	Památka sv. Terezie od Ježíše	
	KA 18:00	za † Pavla Jurčíka
16.10. sobota	DD 13:30	na úmysl dárce
	KA 18:00	za † Ottu Veita
17.10. neděle	29. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ	
	KO 8:30	za † Jana Tomíčka a rodiče
	TT 10:00	na úmysl
	CH 15:00	na úmysl

SVATÁ TEREZIE OD JEŽÍŠE (15.10.)

také zvaná Terezie z Ávily, (28. březen 1515 Ávila – 4. října 1582 Alba de Tormes), byla španělská mystička a reformátorka karmelitánského řádu.

Terezie byla dcerou rodičů obrácených ze židovství, již od dětství ji fascinovaly životy svatých. Roku 1534 odešla tajně z domova a vstoupila do karmelitánského kláštera Vtělení v Ávile.

V klášteře však začala trpět nemocí. Po tři roky nebyla prakticky schopna pohybu a vypráví se, že již byla považována za mrtvou a v klášteře byl pro ni připraven hrob. Když se její stav zlepšil, účastnila se znovu života v klášteře. Trpěla ale tím, že byl klášterní život častým přijímáním návštěv příliš spojen se světem.

V roce 1554 viděla v zjevení trpícího Krista, což ji přivedlo k radikálnímu obrácení. Navzdory mnoha překážkám získala povolení od papeže Pia IV. a místního biskupa svolení k založení vlastního kláštera v Ávile., ve kterém se měly dodržovat původní pravidla řádu.

Zemřela na jedné ze svých cest, kterou podnikla ne zdravá přesně v den, kdy byl ve Španělsku zaveden Gregoriánský kalendář.

CO JE TO ŠTĚSTÍ?

Štěstí si vzájemně přejeme, po štěstí všichni toužíme - ale co pro to sami můžeme udělat, abychom si ho přivlastnili a hlavně - aby nás neopustilo. Je přece o něm známo, že dovede být velice vrtkavé. Pokud štěstím myslíme například výhru ve Sportce, tak takové štěstí skutečně vrtkavé je. Peníze utratím a časem z toho moc nezbude.

Já jsem přesvědčena, že to štěstí, po kterém každý člověk bytostně touží, je štěstí z úplně jiné kategorie. To nebude jenom tohle pomíjivé štěstí, které nám zpřijemňuje chvílky na tomto světě. To by bylo málo. Lidské srdce (podle mě) touží po štěstí definitivním. Po štěstí, které mu už nikdy nikdo nevezme. Ani lidi, ani okolnosti, ani čas, dokonce ani smrt ne!

A že takové štěstí skutečně existuje, o tom mě přesvědčila celá řada pacientů, umírajících v hospici v tzv. fázi smřeni. Ti často doslova šokují své okolí, když přes všechny nepříjemnosti spojené s jejich rakovinou tvrdí, že jsou šťastní. Někteří o tom sice nemluví, ale dá se to vyčíst z jejich tváří. A když se začnete pít po tom, jak je to možné, jak se jim to podařilo, nakonec vždycky dojdete ke stejnému závěru. Buď je to tak, že ti lidé mají jistotu, že aspoň zhruba, plus mínus, splnili úkol, pro který se na tenhle svět narodili. Anebo si tím tak docela jistí nejsou (tenhle případ je častější), ale včas si to uvědomili a lítostí napravili.

Leckdy by to rádi napravili i nějakým konkrétním skutkem, na který už bohužel nemají čas, ani potřebné zdraví a sílu. A tak Bohu náhradou za to nepovedené, nedokončené, nesplněné, nabídnou to jediné, co mají: svoje momentální trápení. Kdyby to nabídli nám, to bychom se jim asi pěkně poděkovali. Ale Bůh tyhle valuty cení hodně vysoko a přijímá je. Lze to vyčíst z tváří těchto lidí. Ti už nic nepředstírají. Ti nelžou a neklamou, není jim to zapotřebí. Naopak, jsou nesmírně pravdiví a upřímní.

Co ale pro své štěstí mohou udělat já osobně, konkrétně už dnes? Jediné. Co nejlíp a co nejsmysluplněji prožít právě ten dnešek. Potom zítřek atd. Ono vlastně nezaleží ani tak

na tom, kolik těch zítřků ještě mám před sebou, ale jak je prožiji a čím je naplním. Jsou lidé, kteří skutečně žijí, a jsou lidé, kteří pouze existují nebo jen konzumují.

Život je však příliš vzácný na to, abychom jenom živořili nebo jenom konzumovali. Každý z nás má na tomto světě své jedinečné a nezastupitelné poslání a naše štěstí je přímo úměrné jeho naplnění.

To bych chtěla dvakrát podtrhnout. Protože ono skutečné štěstí, o které nás ani smrt nemůže připravit, je přímo úměrné tomu, do jaké míry své poslání uskutečníme.

(Marie Svatošová)

JE NORMÁLNÍ, ŽE KAŽDÝ NĚJAK TRPÍ

aneb odmítneme-li iluzi stanete se otevřenějšími

Je zřejmé, že trpí každý a že téměř všichni procházíme údobími hlubokého utrpení a temnoty. Zdá se, že někteří z nepochopitelných důvodů trpí víc než jiní.

Ocťnete-li se v temnotě, vězte, že máte mnoho společníků. Jestliže si dokážete připustit univerzální lidskou zkušenost utrpení, pak vás toto vědomí v budoucnu otevře soucitu a citlivosti ke skryté lidské bolesti.

Zamítnete-li nepodloženou iluzi, že „každý se má dobře, jen já ne“, stanete se mnohem otevřenějším člověkem, citlivým k utrpení druhých a ochotným druhým naslouchat a pomáhat.

A co je podstatnější - nebudete křesťanské chování vidět jako povinnost či zátěž. I když se vám právě daří dobře, soucitný zájem o druhé vám bude stále připomínat, že v životě není vždycky na růžích ustláno. Ve zraněném světě, poznamenaném tajemstvím prvotního pádu lidstva, nemůže být život vždycky krásný, ale může být vždycky smysluplný.

(Benedikt Groeschel z knihy "Povstaň z temnot")

MATKA TEREZA

Jednou k nám přišli dva mladí lidé a dali mí velkou částku peněz pro chudé... Každý den obstaráváme jídlo pro devět tisíc lidí. Ptali jsme se jich, kde tolik peněz získali. Odpověděli: „Před dvěma dny jsme měli svatbu a rozhodli jsme se, že si nekoupíme svatební oblečení ani nebudeme pořádat velkou hostinu.“

Byla jsem překvapena, že lidé z horní vrstvy udělali něco takového a zeptala jsem se jich na důvod. Řekli mi: „Máme se tak rádi, že chceme svůj společný život začít tím, že budeme milovat i druhé.“ Tak přichází něžná Boží láska k lidem.

Proč nám Bůh nebrání v konání zla? Protože člověka nestvořil jako automat, nýbrž podle svého obrazu, tedy jako svobodného člověka. Milujeme-li někoho celým svým srdcem, chtěli bychom, aby na to mohl ve vši svobodě odpovědět.

Bůh nás nepopsatelně miluje a ponechává nám svobodu k radikálnímu rozhodnutí: milovat, nebo lásku odmítnout; vyzařovat něco z nádherného společenství v Kristu, nebo se od něho odtrhnout a také ostatním zošklivit touhu po živém Bohu. Bůh nám ponechává svobodnou volbu, ale přesto člověku jen nečinně nepřihlíží – trpí s ním.